

Fíggarnevdin

29. juni 1972 kunnger lögmaður lögtingslóg nr. 45 um føroysku kommunurnar. Hesa lóg hevði lögtingið stutt framanundan samtykt, og tað, lögtingið eisini hevði gjørt — undan samtyktini — var at broyta eitt uppskot til hesa somu lóg.

I nevnda uppskoti var millum annað sagt:

- 1) at býráðsformaðurin skal vera figgjarnevndarformaður,
- 2) at nýval av formanni, næstformanni og nevndum ikki kundi fara fram í 4 ára starvstíð býráðsins, og
- 3) at samsýning til formenn í nevndum skuldi góðkennast av landsstýrinum.

Alt hetta vrakaði lögtingið sjálvt.

Sitandi meirilutasamganga býráðsins skipaði seg tí eftir galdandi lóg frá 29. juni 1972 — samtykt av lögtingi og kunngjörd av lögmanni — Hendan lóg segði millum annað:

- 1) at býráðsformaðurin skuldi vera limur í figgjarnevndini, men lógin sigur einki um, at hann skal vera formaður í nevndini.
- 2) at val av formanni og næstformanni kann fara fram í starvstíð býráðsins, og

3) at samsýning til nevndarformenn kann verða latin.

Einki stóð um, at landsstýrið skal góðkenna hetta.

Nú hevur lögtingið broytt lógina so, at hon er í tráð við upprunaliga uppskotið — tað uppskotið, sum lögtingið sjálvt vrakaði — og val av formanni, næstformonnun og nevndum kunnu tí samb. lógina, so sum hon nú er, ikki fara fram fyrr enn eftir valið 1976. Nevndirnar eru valdar fyri 4 ár, og hava tær skipað seg, eisini figgjarnevndin.

Hvar er kommunala sjálvstýrið, nú lögtingið »på given foranledning« broytir lógina mitt í einum 4 ára býráðskeiði og gevur býráðnum boð um at skipa seg av nýggjum, og hetta hevur lögtingið gjørt uttan so mikið sum at ráðføra seg við býráðið ella spyrja um hugsan tess. Hvat er tað, lögtingið vil, og hví vil tað hetta beint nú???

Fyrst umstoytir lögtingið eitt lógaruppskot og samtykkir eina lóg og fær býráðið at skpa seg samb. hesa lóg — og so — heilt stutta tíð seinni broytir tingið lógina, so at hon mest sum fylgir uppskotinum, sum tingið vrakaði, hví???

Petur Christiansen

★★★

Føroysku frímerkini

Nú hevur postmaðurin í Vestmanna fingið so ilt av at frímerkini gerast føroysk, at ein má siga, at honum er synd í!

Menn meina at danir vilja koma at selja eina rúgvu av hesum merkjum, hvat eisini er rætt, men hetta mátti verið at fegnast yvir, tí hvørt einasta merki er ein reklama fyri Føroya land, og koma tey at geva pengar, so fáast danir eisini til at samsýna okkum fyri tað á sama máta,

sum teir gjalda okkum fyri pengaseðlaútgávuna, bara ein stakmaður sum Atli Dam tekur sær av hesum.

Nei, istaðin fyri at tvætla um at yvirtaka postverkið, áttu menn at fróast yvir at vit ikki hava reinar føroyskar pengaseðlar í dag — ein »Erlendsseðil« hevði ikki verið 0,1 oyra verður í dag — enn er tað tann ísendska krónan 5 oyru verd.

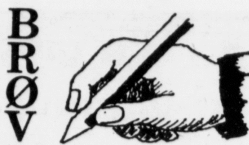
Javnaðarmaður

★★★

Fremur Tórshavnar Býráð lógarbrot?

Nú siggi eg, at Børge Persson, býráðslimur er farin í bløðini viðv. lögtingslóg nr. 35 frá 26. april 1974.

Fyrst ein sær yvirskriftina, bitu ein merki í eitt spurnartekin í hesari yvirskrift, og fær hetta meg at hugsa, at Børge ikki er

heilt visur í, at nakað lógarbrot er.

Annars visi eg til aðra grein, eg havi í bløðunum.

Nevnda lóg nr. 35 hevur bert 2 greinir, har hin seinna sigur, at nevnda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Børge sigur, at á figgjarnevndarfundi 31. mai spurdi minnilutin, nær formannsskifti fór at fara fram, men fekk at vita, at býráðið hevði sent landsstýrinum mótmælisskriv, og at teir gjørdi einki, fyrr enn teir høvdu fingið svar frá landsstýrinum.

Hetta er partvis rætt, bert tað, at ikki var tað býráðið, sum hevur sent landsstýrinum mótmæli, men býráðsformaðurin skrivaði 30. mai 1974 til landsstýrið og segði frá, hvussu hann meinti, lógin kom at virka upp á sitandi býráð, tí lógin var ikki lýst at hava afturvirkandi karakter.

Svarið upp á skriv býráðsformannsins kom ógvuliga seint og hevði helst ongatið komið, um ikki onkur — kanska onkur úr minnilutanum í býráðnum — hevði kroyst á.

15. august — tveir og ein

hálvan mánað seinni — kom skriv frá landsstýrinum. Inni haldið í skrivinum hevur Børge sett í blaðið, so tað skal eg ikki taka upp aftur her. Bert skal eg viðmerkja, at har tað stendur § 3, § 4 og §§ 1 og 2, skal standa § 3, petti i § 1, 4. petti i § 1 og 1. og 2. petti i § 1.

Hetta skriv landsstýrisins verður viðgjørt eins og øll skriv, og er beint í figgjarnevndina til ummælis. Tá landsstýrið biðaði tveir og ein hálvan mánað at svara upp á býráðsformannsins skriv, haldi eg ikki, at nakrir dagar til ella frá kunnu vera so avgerandi.

Sum Børge skrivar, var eg staddur í Danmark og fái tí ikki svara fyrr enn nú upp á greinina frá Børga.

Býráðið hevur eftir minari hugsan skipað seg eftir galdandi lóg, og hevur einki ólógligt gjørt við tað. Hetta veit lögtingið og hetta veit landsstýrið, og tey vita eisini, at býráðið vil halda seg til lógina, so titt og knapt, hon kann fáa virkan fyri býráðið.

Hetta veit Børge Persson eisini, men Elieser Arge, Kjartan Mohr og hann hava kanska ikki frægari at taka sær til enn at øsa seg upp um hetta pinkumálið. Teir um tað.

Sum sagt frammanfyri, kom skriv landsstýrisins ógvuliga seint, og eg vóni, at tað ikki er komið bert orsakað av, at onkur býráðslimur hevur strongt á.

Petur Christiansen

★★★

Okkurt veit »14.«

Nú ein dagin undraði »14« seg yvir, at Sosialurin varð prentaður á Dimmalætting, meðan Tingakrossur varð prentaður á Sosialinum.

Hetta kann sigast — men tað mátti verið eitt sindur lægið eisini, at tann sera politisk Finnogi Isaksen letur Dimmalætting prenta tað »ópolitiska« Tíðindablaðið.

Hetta blaðið, ið roynir at smoyggja seg inn um hvørja gátt í Føroyum, undir »ópolit-

iskari« skikkju, man nokk fara at visa seg ikki at vera so ópolitiskt entá, ein so gitin maður sum sjálvur Hitler gjørdi eisini fakfelagið í Týsklandi »ópolitisk«, men tey vóru praktisk politisk við lít undir hansara hondum.

Áðrenn valið er úr garði, man Tíðindablaðið hjá Finboga fara at kasta hamin, man fara at visa seg at vera ein »14« upp á ein annan máta.

Javnaðarmaður

Hugo Johannesen til áminningar

Hósdagin 29. august doyði Hugo Johannesen av vanlukku í Skagen bert 43 ára gamal. Hugo var úr Leirvík og sonur Olufu og Kristian Johannesen á Bakka.

seint gloymd. Tá ið jarðarferðir vóru, var hann altíð ein av sangarunum. Í sangkórinum var hann eisini við.

Komst tú á gátt hjá honum, so kundi hann seta seg við orglið ella við harmonikuni, sum hann hevði gott tak á. Altíð glaður og skammaðist ikki við at syngja út sína gleði yvir lívið og tókk til Harran fyri tað honum varð unt.

Hugo giftist við Fanny dóttur Mariu og Johan Jacob Jacobsen í Leirvík. Tey fingi 4 døtur. Heimið hevur altíð verið hugnaligt at komi í og hettar hevur

Fanny størstu æruna av, sum helt tað væl og prýðiligt.

Hugo var álitismaður, hann sat 4 ár í sóknarstýrinum, og til seinasta lögtingsval var hann valevni hjá javnaðarflokkinum. Hann var ongantið bangin fyri at siga sína hugsan heldur ikki tá tað var í fólkarrúgvu.

Vit bera samkenslu við tykkum, sum hava mist, við konu og børnum og vit biða um, at Harrin má styrkja tykkum í hesi stóru sorg.

Friður veri við minninum.

Vinur

Hotel NORD

Viðareíði Telefon 51061

Gott starv

Á flakavirkinum á Eiði er starvið sum bókhaldari og skrivstovuleiðari leyst. Arbeiðið er sera áhugavert og sjálvstøðugt.

Umsøkjarar biðjast vinarliga ringja ella skriva til Jógvan Sundstein.

SUNDSTEIN & ELLEFSEN
statsaut. revisorar
tlf. 14700

Hugo fór sum mangur annar burt 15 ára gamal til skips við »Skálanes«. Hann var ein sera ágrýtin og nærlagdur unglingi, so hann kom skjótt at gerast maður ímillum menn.

Hann hevur mest starvast á sjónum, men í nøkur ár hevur hann havt lastbilar, men í vár slapp hann sær av við teir og fór aftur á sjógvin, og nú seinast var hann motorpassari á »Norðheim« nú boð vóru eftir honum.

Hugo hevði lætt við at finna vinir og hann var lættur av lyndi. Hann hevði evni til at syngja og spæla. Hansara rødd verður

Hóskvöldið 29. august komu tey sorgarboð úr Skagen, at Hugo Johannesen úr Leirvík var deyður. Hann var komin hagar sama dag við skipi og hevði verið í landi og tosað við konu og børn, og stóð tá alt væl til. Tað var tí so heilt óvart bert nakrar tímar seinri at fáa hesi sorgarboð.

Hugo fór, eins og so mangur av javnlíkum hansara, til skips, tá hann var 14 ár, og var skipsmaður burturav í mong ár, men seinri árinu hevur hann arbeitt á landi við at koyrt lastbil, men altíð av og á alikavæl verið til skips ella rógvið út. Nú arbeiðið við havnagerðina í Leirvík var av, seldi hann bilin, og tá honum var boðið at verða maskinmeistari við Norðheim, tók hann av og fór aftur til skips. Henda túrin fór hann heimanífrá 17. august, og kom hetta at verða hansara seinasta ferð.

Hugo var álítandi og sam-

vitskufullur í øllum arbeiði sínum, hann hevði eitt lætt og ljóst lyndi, og annaðhvørt tú hitti hann á veg til arbeiðis tíðliga á morgni ella frá arbeiði seint á kvöldi, so var hann í góðum lag. Hann fór altíð glaður til verka, gleddi seg yvir lívið, arbeiðið og heimið, og evnaði at geva øðrum lut í hesum ríku gávum. Slik fólk hava lætt við at vinna sær vinir, og vinir hevði Hugo nógvar, í vinalag virkaði hann so smittandi við sínum ljósa og lætta lyndi.

Men dagar hansara blivu so fáir, bert 43 ár, og livsfjórður hansara var rógvin. Eftir sita kona og 4 børn við sorgini og saknum, men eisini við øllum teim góðu og ríku minnum um ein góðan mann og pápa. Vit hava samkenslu við teimum og øðrum avvarandi og ynskja Guds frið yvir minni hansara.

J. Fr. Øregaard